

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

за півлітій рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
за чверть року . . . 2 зр. (5 кор.)
за місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

за цілий рік . . . 16 рублів
або 26 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-їй пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

До кровавих картин в Бразилії.

Последні письма о Сильвестра Кизими з Прудентополіса, датовані з 19. липня і 3. серпня с. р., дають нам вірний, але і дуже сумний образ грізного положення, посеред котрого нашлись ся наші бразилійські виселенці. Читаючи вісти о Кизими про напади бразилійської солдатески на безборонних та спокійних наших селян, про безкарні морди безневинних, вивзнення, страшний тероризм і довершені богохульства, — можемо набрати пересвідчення, що наші виселенці лишени всякої опіки із сторони тамошних властей, а видані на поталу звичайних розбишацких банд, що не вдоволяють ся вже рабунком майна, а посягнули злочинною рукою на людске жите і — свободу віри. Се бо знаменне, що напади і убійства чудним якимсь ділом сполучені тісно з релігійними практиками наших місіонарів посеред рускими поселенцями, а тероризм звернений як-раз проти сих місіонарів. Напади, рабунки і убійства видають ся нам мовби зорганізовані і ким-то управляні, мовби в бразилійських колоніях існував обдуманий план: відстрашувати наших місіонарів від виконування релігійних практик в рускім обряді? Нас доходили вже давнійше глухі вісти, мов-то держава італійська носить ся з обережно укрітим наміром не лише «златиньщени», але навіть «зіталіянїзованя» бразилійських славянських колоністів та що сей тероризм кровавий має бути средством до зреалізованя сеї утопії. Вістям сим не давали ми віри, але систематичне тероризованє наших місіонарів мабуть доставляє нам наглядний доказ, що згадані слухи суть настоящою правдою.

На недостаток правної опіки бразилій-

ских властей над галицкими виселенцями указав вже пос. Вахнянин в своїй річі в австрійских делегациях і одержав від екс. міністра заграничних справ гр. Голуховского пріреченє, що австро-угорські власти вглянуть в сю справу, тим більше, що їм «докладно звісне сумне положенє згаданих виселенців в бразилійских колоніях», іменно під зглядом релігійним, як і безпечности майна і житя. На санацію «сумного сего положеня» ждемо, а поки-що — не лишає ся нам друга дорога до усуненя лиха, як подати зміст обоїх автентичних реляцій о Кизими офіційально до відомости міністерства наших заграничних справ з просьбою, щоби оно з всею рішучістю виступило в обороні сих «безпомощних мучеників...»

Кабінет з генералом на чолі.

Під таким заголовком заміщає «Kurjer Lwowski» донесенє віденського прасового бюро, яке годить ся занотувати. Оно гласить:

«Слова, висказані цісарем Франц Йосифом до посла Яворского в Яслі, викликали величезне враженє, а в дуже добре поінформованих кругах додають до них коментар, який має всякі ціхи правдоподібности. Запевняють там, що цісар вже від довшого часу є розжалевий до Чехів, а се головнє задля становиска чеських послів у спільних делегациях, і бесід, звернених против заграничної політики і хотів вже тепер завісити конституцію та утворити кабінет з генералом на чолі і виразним античеським напрямом. Пану Керберови повело ся на разі відвести цісаря від сего наміру, вказуючи на те, що з завішенєм конституції Угорщина зискала би у відношеню до Австрії величезну перевагу, а також, що ціле польське «Коло» стоїть при чеській справі(?). Тому цісар згодив ся ще на сю последню, конституційну пробу, на розв'язанє палати, але разом приготував все на случай неповодженя

сеї проби. П-ну Керберови поручив, щоби ані не впливав на вибори, ані після доконаних виборів не розпочинав угодних переговорів межі Чехами і Німцями. Але на всякий спосіб постановив цісар запросити до Ясла польських провідників, щоби наново зблизити їх до престолу і пошукати їх для евентуальних змін(?). Напряму будучої політики є впрочім очевидний, хотїя б з сего, що нагло почато в цілах Чехах з такою енергією і суворостію витягати консеквенції із знесеня язикових розпорядженєв. Очевидно нікому не залежить на тім, щоби при виборах Чехів пастроїти прихильнійше.»

Мирні переговори.

Льондонська «Daily Graphic» доносить, що приготуваня до мирових переговорів межі державами а Китаєм в последних днях значно поступили наперед. Переговори держав не спинають ріжничі поглядів з причини становиска Росії що-до вищофаня війск з Пекіну. Між державами панує найбільша згода. Усталеними вже точками мають бути слідуєчі: Лігунгчана признають всі держави повномочником до мирових переговорів. Правдоподібно також князь Чінг буде признаний повномочником, очевидно в припущеню, що оба викажуть ся достаточними повномочиями в тім згляді. Дальше має бути в Китаю іменоване центральне правительство, яке уділило би державам сатисфакції за се, що стало ся. Держави жадають повного доситьчиненя за атаки на посольства, як і за убійства, сповнені на чужинцях. Що-до високости і якости відшкодованя квестия ще не рішене. Рівнож ще не постановлено, в яким місті мають відбутися переговори.

Берлинський «Local Anzeiger» оголошує телеграму свого кореспондента із Шангаю, що після китайских дневників, виявили ся ріжничі поглядів межі заступниками держав, а китайскими повномочниками з причини надто високих жадань держав. Держави мають ставити

11

ВІСПА.

Оповіданє Вацлава Космака.

З чеського переклав Я. Юлев.

II.

По двох літах.

(Далі).

— То засьпівай єї панам, — сказала мати. Вона хотіла почванити ся знанєм своєї дочечки.

— Просимо пані, — сказав Чуба.

— Просимо, — повторив ад'юнкт.

— Як панове бажають, я радо служу — лише звольте почекати, я привесу цитру, — сказала Маня і поскакала з огорода геть. — Свобода сидів сумний.

— Шож, пане Свобода, чогож так задуманий? — спитав ад'юнкт.

— Ах, той син не виходить мені з голови! Панове, ви єго не знали. Ось ту пац Добрак, най він вам скаже.

— Дармо говорити! — сказав молодець і вишпортав люльку. — Богато горя на світі, — Не міг я умерти?

— Таких, як ви, потреба на світі, — сказав Свобода. — Що Бог робить, добре робить!

Маня прийшла з пудлом під пахою, а за нею пастушок. Був босий. На голові мав довге, кучеряве волосє, а на блідім обличю світило ся двоє великих, синих очий. Одяг мав на собі прилцний, добре скроєний. Дала єго Маня спорядити єму з одягів Кароля.

— Панове, маю ту честь представити свого домашнього віртуоза. Простіть, що босий; інакше не хоче мені біда ходити, — сказала Маня і погладила довге, темне волосє хлопця. — Як бажаєте, заграємо.

— Просимо дуже.

Маня усіла при столі і приладила цитру. Хлопчик причикнув на траві у її ніг, приклав вухо до стола і настроїв свої гусли до цитри. Маня грала мотив, хлопець її акомпанював притишеним тоном, аж музика розплила ся в гарний сьпів:

Від кого красна лїліє,

Красу свою ти мавш?

Чий одяг, цвїтку Марії,

Що ним ся величаєш?

На тебе вічно я-б дивив ся,

Красов твоєв не наситив ся,

«Се Бог, що світи збудував,

Сей чудний одяг мені дав!»

Ти милий соловієчку,

Хто вчив тебе сьпівати?

І милозвучнов пісеньков

Сьвіт — люди чарувати?

З утіхи кожде око плаче,

Коли почує тя сьпіваче:

«Се Бог, що в небі від віків,

Хвалять го хоря сьпіваків!»

Ти світна зірочко,

Від кого ясність мавш?

Чий ти світлом сестроцько

Ніч ночью палаєш?

І кождому весело стане,

Як на твоє морганє гляне.

«Се Бог, що світло сьвіту дав

І світлом вічним сам остав!»

Почуй небесний Отчевьку

Сей голос мій дитинний,

І дай ми білу лїлію,

Дай одяг все невинний,

Зволь соловейка голос дати,

Щоб ласки твої осьпівати.

Як зірку серце розпалі —

До вічної Тобі хвали!

При последних стихах голос Мані чим раз дужше дрожав. Хлопцєви у її ніг текли слєз з

такі жаданя, щоби Манджурия і цілий округ Тієнтсіну остав ся на будуче під їх зарядом, щоби китайське правительство вловило всіх провідників Боксерів і видало їх державам для примірного покараня, вкінці, щоби віцекоролі долини Янксе призовили на обсажене всіх пристаний союзними військами.

В справі покараня провідників Боксерів видав німецький секретар стану г-р Більоф, — як доносить Nordd. Allg. Ztg. — до німецьких посольств в Лондоні, Парижі, Римі, Вашингтоні і Відні телеграфічний циркуляр. В сім обіжнику сказано, що цісарське правительство уважає першим услівем навязаня дипломатичних зносин з китайським правительством видане тих осіб, які можуть видавати ся першими і властивими справцями злочинів, сповнених на чужинах і Європейцях. Число тих, що є винними, є дуже велике, а цивілізоване сумління не може погодити ся з гадкою масової езекуції всіх винних. В теперішнім стані річи, хто знає, чи навіть всі винні стануть викритими. Але сї, котрих вина є воторичною і стверженою, повинні понести кару. Заступництва держав в Пекіні будуть могли в слідстві проти них видати віродостойні свідочства. Не ходить тут о покаране винуватих так дуже, як о викриті і видані їх провідників. Правительством німецького цісаря є той гадки, що мож в сім згляді числити на одностійність всіх кабінетів, понеже обонятність для сеї пропозиції рівнала би ся обонятности супроти повтореня подій, які збули ся в Китаю. Отже правительством пропонує згаданым кабінетам, щоби своїм заступникам в Пекіні поручили виступити в сей самий спосіб і зажадати виданя тих, яких вина не підлягає жадному сумнівові.

Після донесень з Шангаю китайське правительство не може приклонити ся до виданя боксерських провідників, а передовсім стає неможливим покаране головного винуватика кв. Туана.

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

Про ухвали провідників поодиноким клубів лівців з 18. вересня каже комунікат офіційний: «Учасники конференції пересвідчені о безусловній конечности дальшого удержаня німецької «Gemeinbürgerschaft», позаяк сей союз став ся в послідних літах успішним заборолом для австрійських Німців. В німецькій «Gemeinbürgerschaft» найде для себе місце кожний, хто хоче стояти на сторожі прав німецького народу і одноцільної Австрії. Послідні заяви Чехів в справі чеського права державного» і змаганя їх до знищення центрального парламенту велять нам, при нових виборах виступити з всею рішучостию в обороні німецькости і одноцільности Австрії. Члени конференції будуть передовсім домагатися заведеня німецького языка яко державного дорогою законодавства». — В конференції взяли участь під проводом Функого бувші послы: Хіарі, Вельєнгоф, Кайзер, Праде, Грос,

Пергелът, Шведель, Штірк, Люеґер і Бернрайтер. З ухвал сих видко, що провідники німецької «Gemeinbürgerschaft» для удержаня солідарности в часі виборів були зневолені аж «положати» себе і деякі сфери, будьто Чехи намірили «знищити центральний парламент» і — розбити «одноцільність» держави (?), колиж чеський нарід відзначав ся заєдно лояльностію супроти династії і держави, добачаючи в силі монархії свій найбезпечнійший захист проти прусофільської іреденти, а домагають ся лише переведеня національної рівноправности.

«Нас Naroda», орган Старочехів, накликає Чехів до уміренности, кажучи: «Молодоческі політики повинні дуже серіозно розважати, чи не порадо було би залишити обструкцію, зробити парламент активним і в парламенті законною дорогою поборювати правительстві і Німців? Зложеної в домовину парламент не допоможе чеському народові до єго прав. На могилі сего парламенту зможе вирости лише німецько-бюрократичний абсолютизм, котрим буде управлєн генерал-Німець під прапором: «deutsche Staatsprache».

Консервативний «Vaterland» провірює факт, що в виборчій відозві чеській нема згадки про безусловне продовжаня обструкції. Др. Енгель в своїм органі «Nasy od Blanka» накликає будучих чеських послів до уміренности, позаяк «найближша будучість непевна». Подібні покликы вийшли вже і від праси полудневих Славян, як не менше і від деяких органів рускої праси, а офіційна друга заява шефа теперішнього кабінету дає всім австрійським народам поруку, що правительством не піде ні проти Чехів, ні проти Славян, так само, як не піде і проти німецького народу. Др. Пацак, яко теперішній провідник молодоческого клубу, міг також з своєї розмови з цісарем в часі делегацій винести пересвідченє, що корона «не допустить до національного покривдженя чеського народу». Ми-ж були свідками сеї найвищої заяви. Чеські політики повинні уміти докладно розрізнити між «аспіраціями der deutschen Gemeinbürgerschaft і їх провокаціями», а тим, що вимагає інтерес держави. Іменно під теперішню хвилю повинні чеські політики аequat servare mentem і не дати ся вибити з рівноваги хочби зазивам «N. fr. Press-n», зверненим до Німців, де сказано, що поодинокі німецькі сторонництва повинні тепер «сполучити ся в одну солідарну фалангу і підняти солідарну борбу проти чеського народу».

НОВИНИ.

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Созонта муч.; рим.-кат. Евстахія. — В п'ятницю: гр.-кат. Рождество Пресв. Богородиці; рим.-кат. Матей апокст.

— **Руский народний театр** у Львові. В четвер, 20. с. м. «Чумани» народна комедия в 4 діях Тобилевича. — В п'ятницю, 21. с. м. «Учитель» комедия в 3 діях Івана Франка. — В суботу, 22. с. м. «Циганка Аза» драма в 5 діях Мелеровой, перероблена в повісті Крашевського, зі співвами Носковского. — В неділю, 23. с. м. «На-

щасне кохання» народна драма зі співвами і танцями В. Манька. — Початок точно о 7. год. вечером. — Денна продажа білетів в тов. «Руска Бесіда», Ринок ч. 10. і в «Народній Торговлі».

— **Іменованя.** Львівський висшій суд кравчий іменовував авскултантими судових практикантів: Михайла Новаковского, Антона Йосифа Лукіяновича, Й. Дольницького, К. Кульчицкого, М. Електровича, Б. Е. Кобака, Г. М. Х. Грудзєва, Зєна Владичина, М. Ю. Крижановського, Теодора Гісовського, Євгенія Олек. Мироновича і А. М. Січку у Львові; Маріяна К. Глушкевича, М. І. Маркевича і А. Баранецкого в Перемишлі; Михайла Мочульського в Миколаві; Р. Л. Тертіля в Тернополі; Б. Б. Стрієру в Бурштині; Олександр Тимкевича в Жовкві; Р. Влодка в Дроговижі; Б. Альбіновського в Судовій Вишні; Тому Миколаевича в Банялюці.

— **Нова опера.** Довідуємо ся, що п. Коссака, капельмістр руского театру працює над новою, одноактовою оперетою після лібретта п. Л. Лопатинського п. з. «Дарина», яке торік друкувало ся в фейлетоках нашої часописи. Музыка має опирати ся на народних мотивах, а дві перші, готові вже сценні, як нас запевняли знатоки, представляють ся дуже вдатно.

— **Зі Самбора** пишуть нам: В тутешній учительській семінарії мужеській висало ся в сім році: на приготівляючий курс 21 Русинів, 18 Поляків і 1 Жид — разом 40; на I. рік 35 Русинів, 26 Поляків і 3 Жидів — разом 64; на II. рік 23 Русинів, 33 Поляків і 2 Жидів — разом 58; на III. рік 28 Русинів, 19 Поляків і 1 Жид — разом 48; на IV. рік 27 Русинів і 19 Поляків — разом 47 учеників. В семінарії є вже 134 Русинів, 109 Поляків і 7 Жидів — разом 250 учеників. До школи вправ: до I. кл. 11 учеників, до II. кл. 24., до III. кл. 36., до IV. кл. 32.; разом 103 учеників. З огляду, що на приготівляючий курс і I. рік приймає ся учеників шкіл віділових, повинні сї, що бажають ходити до семінарії, записуватись до шкіл віділових.

— **Безличність.** З Бережан заміщає «Галічанін» фабриковану, здає ся, допис, в якій дописує про забіги тамошних кацапів коло виборів та між иньшими так висказує ся: На предложеніє одного селянина рішили всі присутствовавші под честним словом, на ніякого сепаратиста не давати голоса. Справедливо і с сознанием мотивовав чесний селянин своє предложеніє тим, що такої сепаратист, стидающий ся свого руского проіходженя і в імені народа отрицющий ся чесного руского імени, тим самим отрицає права, прислугивающі рускому народу. «Демократичная», «радикальная», «соціалная», «сепаратистичная», «українская» національність не іміють ні державними, ні кравськими законами признаних прав. Наш руский народ не может избирати крутарей своїми репрезентантами». — Се вже безграничне лайдацтво москвських запроданців!

— **Нова консолідація.** В «Slow-i polsk-im» ч. 433 читаємо: «В справі будови руского театру у Львові, як нам доносять, завязав ся комітет, котрий, плян давнійше повзятий і приготований — задумує перевести в діло. До сего комітету належать: пп. др. Олесницький, проф. Романчук, проф. Шухевич, проф. Грушівський, дир. «Народної Торговлі» Нагірний, голова «Народного дому» о. Делькевич, о. Матковський, кривошанин перемискої капітули і др. Савчак, член кравского Виділу. — Сей комітет завязав ся яко Товариство акційне з ограниченою порукою і задумує построїти та вести театр у власнім заряді, приймаючи зібрані вже на сю ціль складки і краєві субвенції. Перше засіданє, в цілі ухваленя ста-

по блідім лиці, а струни заголосили так глибоко й повно, що скоро приглушили голос співачки.*) Молодець забув курити і держав люльку в заложених на коліні руках. Ад'юнкт плескав руками і хвалив: «Знаменито пані! Як соловій. Пісня доволі добра. Ваш брат небіщик мав гарний талан».

— Гарна пісня, pól! — перервав ему Чуба — але дуже побожна. Мені більше подобає ся, «Narrenalopp». — Знають єго пані? Се я вам famos! Holla munter, immer munter — trala, la, la, la, hoja duja da!» почав співати захриплим голосом.

Маня відвернула ся і сказала: «Не знаю».

— Я вас научу, мусите уміти, — сказав Чуба й погладив свій рудий вус та ципину борідку. Він був хлопець єще молодий, але трохи немов постарілий. Носив ся по штучерски, а на чоботах мав остроги. Встав, взяв в руки батіжок і сказав: — Но, мусимо до дому, буде пізно. Пана Свобода, відступіть мені сей двір. Ви вже можете йти на відпочинок, гроший у вас доволі — а я починав би вашим способом знову.

*) Пастушок представлений цілком вірно. Пр. авра.

— Правда — вже мені доїдає то капарене, — сказав Свобода — коби так мав я зятя.

— Гм — подумав Чуба — але не сказав нічого.

Пан ад'юнкт взяв Свободу за руку і пішов з нею в огород. — Дорога, чесна пані! Ви маєте донечку, чисту перлу. В сій околиці жадна нічого не варту. Всі вони виховані до забави, але не до господарки. Я давно був би вже оженив ся, коли би не бояв ся, що заведу ся. Мені самому досить зле. Не маю домашнього огнища, а моя служба позваляє мені єго заложити. Так вашу хорошу донечку хто би дістав — з сею кожний міг би бути щасливий.

— Тіпять мене дуже, пане ад'юнкте. Не, що я її мати, але признати мушу, що наша Маня є дівчина на місці. Я її нічого не дарую — о нї! Вона мусить бути при всім дома: від тої найгрубшої роботи до найлєкшої. Мусить варити, шити, уміє ходити коло худоби, домашньої праці — словом всею — а що й музику знає, мали ви нині нагоду перекопати ся.

— То ангел! Дійсно! Сьмію загостити в друге? — сказав пан ад'юнкте і стиснув Свободовій руку.

— Коли небудь, а завсїгди буде то для нас велика честь, — сказала посесорка і глянула значливо на ад'юнкта.

— Лише честь?

— І радість також — додала.

— Пана ад'юнкте — поручаю ся! — кликав Чуба. Ад'юнкте кавав запрягати, попрощав ся також і за хвилику був двір порожній. Маня нагодувала Амідорку і молодець так само пішов домів стежкою між збіжем.

Вечером, коли полягали, сказала Свободова мужови: — Ти, той пан ад'юнкте — то милый пан.

— Так, — сказав муж — але той Чуба, здаєть ся, є добрий сільський господар і надто сільська дитина.

— Є, що сільська дитина, — невдоволяла ся жінка.

Здалека дав ся чути вистрів.

— Осип стріляє на добра ніч — думала Маня.

(Далі буде).

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
1-35	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту)	Борислава
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галац), Станиславова	6:30	до Підволочиск (Київа)	Бродів дв. головний
	6:46	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк.	6:43		дв. Підзамче
	7:45	з Янова	6:35	до Станиславова, Підвисокого, Потутор	
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	8:00	на дв. головний	2:55	9:00	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	8:05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		9:15	до Янова
	8:15	з Сокала, Рави рускої		9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Піда.
	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:42	дв. гол.
	11:45	з Ядослава і Любачова	2:55	9:55	до Чернівців, Станиславова
	11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)		10:20	до Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова
	12:55	з Янова		1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
	1:15	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята
2:20	3:14	з Бругович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
	5:17	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Піда.		3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
2:35	5:40	на дв. голов.		3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.
	5:45	з Кракова		3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова
1:45	5:55	з Чернівців, Іцкан	Ніч		
	6:00	з Сокала, Белзця і Любачова	6:10	до Станиславова	
Ніч			6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.	
	7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)		а від 16. вер. до 30. марця 1901 щоденно	
	8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	12:40	6:30	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.		6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	9:23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		7:10	до Тернополя дворець головний
8:40	9:45	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		7:33	дворець Підзамче
2:31	10:00	з Чернівців, Бухарешту, Гусятина, Потутор		7:25	до Сокала і Рави рускої
12:20	10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова		7:48	до Брухович (13. мая до 16. в. в нед. і св.)
	10:12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Піда.	2:51	9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	10:30	на дв. голов.		10:40	до Чернівців і Іцкан
	12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.		10:50	до Кракова, Відня, Варшави
	3:12	з Підволочиск на дворець Підзамче		11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
	3:35	на дворець головний		11:25	дв. Піда
				4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
				4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗАМІТКА: Гога нічна чистить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє повсєнь в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перекорона паперів вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем. де безпечно і дискретно перекорувати може своє майно або важкі документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдодітнійши зарадження. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впресв. Митроп. і Пресв. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашне, скот, господарскі зніяди, збіже в зерні і соломі, сіно в стєгах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносьть:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.
Резерва премій	148.480	„	—	„
„ спеціальна	1.684	„	60	„
Фонд основний	72.000	„	—	„
„ емеітальний	18.106	„	60	„
	486.146	кор.	92	сот.

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услвія обезпечень форітні, а шкоди збвдують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вносьли виплачені шкоди 1.669.565 кор. 38 сот. Після «Дністра» приймає Банк красєий і Каса ощадности у Львів, Коломні, Сєл Сері, Долині, Снятині, Городенці, Теробовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористійші услвія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускїм язичі. **Зголошеня** о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Дністра», приймає ся. «Дністеръ» виплатив агентам по копець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Інформації і посередництво до заключеня ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЕВИХ в найкористійших комбінаціях.

Позички для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. «Дністеръ» на 5%, 6%, 7%, 8%, 9%, 10% поділяють ся на кошта адм.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
 (дім «Просьвіти»).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабулицею, над 500 корон тільки за інтабулицею на першїм місці, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Свйащєники, не посїдаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісе житєву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадає Товариство приймає вклади до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

— Удїл членський вносьть 50 кор., вписове 2 кор. —

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

Артистичне заведєне ритовниче малярства шильдів, відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Копєртика ч. 3 (побіч аптеки Вл. Міколяша).

Викорєе дуже красно всїлякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всїлякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянї з ріжних металів, таблиці наґробні і назви улиць, числа на доми.

ґравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, моноґрами, герби і ґузики до упряжи та ліберії. Марки печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Нуморатори і стемплї на датум. Обцяги до пльомб, шабльони. Краска до печаток та хемїчна краска до білизни.

Цїнники даром і франко.

Всїлякі
КУПОНИ
 вильосовані
 цїнні папері
 виплачує без потрученя
 провізії або коптів
Контора виміни
 ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
 Гіпотечного.